

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 350/2022-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., 17. novembra 3215, Čadca, IČO 50 473 522, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. PhDr. Peter Strapáč, PhD., proti postupu Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 34/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. marca 2022 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 34/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovatelia zároveň navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal im finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 eur pre každého a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Žalobou podanou na okresnom súde 14. augusta 2020 sa sťažovatelia domáhajú proti žalovanému Piešťanskému stavebnému bytovému družstvu, Ružová 8, Piešťany (ďalej len „žalovaný“), vyslovenia neplatnosti uznesení prijatých zhromaždením delegátov žalovaného. Konanie o podanej žalobe sťažovateľov je vedené okresným súdom pod sp. zn. 4 Cb 34/2020.

II. Argumentácia sťažovateľov

3. Sťažovatelia podanie ústavnej sťažnosti odôvodnili konštatovaním, že *„vidia porušenie svojho ústavného práva v neprimeraných časových prieťahoch spôsobených nečinnosťou súdu. Sťažovatelia považujú za potrebné poukázať na skutočnosť, že ide o konanie, ktorého predmetom je určenie neplatnosti skončenia členskej schôdze, uvedené konanie trvá neprimerane dlho, a to od augusta 2020. V predmetnej právnej veci doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie a ani nariadené pojednávanie. Z tohto dôvodu sťažovatelia uvedené konanie považujú za neprípustné, nakoľko v právnom štáte by mala byť zaručená a zabezpečená právna istota.“*. V tejto súvislosti poukázali aj na dve nimi podané sťažnosti na prieťahy v konaní adresované predsedovi okresného súdu. Prvú podali v septembri 2021 a bola vybavená predsedom okresného súdu upovedomením z 22. septembra 2021, v ktorom boli sťažovatelia informovaní, že v napadnutom konaní bude nariadený dohľad predsedu súdu nad plynulosťou konania až do právoplatného skončenia sporu. Zároveň boli priznané prieťahy v konaní, ktoré však neboli vyhodnotené ako prieťahy vykonané zo strany konajúceho súdu. Druhá sťažnosť na prieťahy predsedovi okresného súdu bola sťažovateľmi podaná vo februári 2022, avšak do dňa podania ústavnej sťažnosti neboli sťažovatelia o spôsobe jej vybavenia okresným súdom informovaní. Sťažovatelia dali do pozornosti aj nimi skôr podanú ústavnú sťažnosť (doručenú ústavnému súdu 28. septembra 2021) na prieťahy v napadnutom konaní, ktorá bola ústavným súdom odmietnutá ako zjavne neopodstatnená (uznesenie č. k. II. ÚS 495/2021 z 28. októbra 2021).

4. Návrh na priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľa v zásadnom odôvodnili *„predovšetkým dĺžkou nekonania Okresného súdu Piešťany, ako aj s tým, že sa zavinením zákonného sudcu Okresného súdu Piešťany dostali do značného stavu právnej neistoty a v tomto stave sú už pomerne dlhé obdobie.“*.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Sťažovatelia sa vyslovenia porušenia svojich základných práv v napadnutom konaní domáhali už ústavnou sťažnosťou z 28. septembra 2021, ktorá bola uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 495/2021 z 28. októbra 2021 odmietnutá, a to s poukazom na to, že ak by aj potenciálne postup okresného súdu (nevykonávanie pojednávaní) nemal legitímny podklad (citované ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení neskorších predpisov), charakter označeného negatívneho momentu v postupe okresného súdu by mohol ústavný súd s prihliadnutím na celkovú dobu konania pred okresným súdom vyhodnotiť iba ako ojedinelý prieťah, ktorý nedosahuje takú intenzitu, že by bolo možné dospieť k záveru o zbytočných prieťahoch v postupe okresného súdu a o porušení označených práv sťažovateľov.

6. Od podania prvej ústavnej sťažnosti sťažovateľov (28. septembra 2021) do podania aktuálnej ústavnej sťažnosti (29. marca 2022) uplynulo šesť mesiacov, pričom od rozhodnutia ústavného súdu o prvej ústavnej sťažnosti (28. októbra 2022) uplynulo len päť mesiacov. Oproti stavu, z ktorého ústavný súd vychádzal pri svojom skoršom rozhodnutí z 28. októbra 2021, sa v namietanom

postupe okresného súdu nič nezmenilo, avšak na tomto mieste je potrebné poukázať na skutočnosť, že sťažovatelia ďalšiu ústavnú sťažnosť podávali v čase, keď ešte len začalo dochádzať k pozvoľnému uvoľňovaniu protiepidemiologických opatrení, s ktorými boli spojené aj obmedzenia súvisiace s nariadovaním a vykonávaním pojednávania.

7. Nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd [ďalej len „dohovor“ (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03)]. Pojem „zbytočné prietahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Len v prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa vyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy, môže vysloviť porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06). Od ostatného rozhodnutia ústavného súdu z 28. októbra 2021 vo veci sťažovateľov okresný súd priebežne nekonal. Hoci je zrejmé, že okresný súd približne pol roka nekonal, nemožno na toto obdobie nahliadať schematicky, keďže práve v tom čase došlo k opätovnému sprísneniu protiepidemiologických opatrení a aj vzhľadom na predmet konania, ktorý nepatrí do skupiny taxatívne vymedzených druhov konaní (pri ktorých zákon predpisoval konať, resp. nezniešli odklad), mal okresný súd objektívne obmedzené možnosti uskutočniť pojednávanie, a preto takáto ojedinelá, hoci dlhšie trvajúca, nečinnosť sama osebe nezakladá porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. To platí o to viac, že od podania žaloby na okresnom súde uplynulo (v čase rozhodovania ústavného súdu) 22 mesiacov.

8. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

9. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd síce dospel k záveru, že postup okresného súdu nebol úplne optimálny, ale vzhľadom na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania (22 mesiacov) a taktiež s poukazom na objektívne sťažnenú možnosť uskutočnenia pojednávania (pretrvávajúce protiepidemiologické opatrenia v trvaní *de facto* celého obdobia od ostatného rozhodnutia ústavného súdu do doručenia aktuálnej ústavnej sťažnosti) ústavný súd uzavrel, že nemohlo ísť o nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľmi označených práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10. Na záver ústavný súd dodáva, že predmetné rozhodnutie nezakladá prekážku *res iudicata* (právoplatne rozhodnutej veci). Ak by v budúcnosti postup okresného súdu v napadnutom konaní vykazoval znaky neefektívnej činnosti, resp. neodôvodnenej nečinnosti (napr. v súvislosti

s neuskutočnením pojednávania v primeranej dobe po odpadnutí relevantných obmedzení), sťažovateľom nič nebráni opätovne sa obrátiť na ústavný súd.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu